

CENTRE CATALA

BUTLLETI MENSUAL D'INFORMACIO PER ALS SOCIS

ANY VI - MAIG - JUNY 1958 CARACAS: Avda. Los Samanes, No. 14 - La Florida - Telf. 55.02.60 Nos. 72 - 73

El Mestre a Caracas

L'ANIMA QUE ENS AGUANTA

Aquests dies plens d'una llum especial degut a la presència del Mestre Pau Casals, han sigut per a tots nosaltres uns dies viscuts intensament. Una emoció era seguida per una altra. Donava plaer de viure. L'ànima rebia l'escalf i ens sentíem reconfortats. La gent jove coneixia un altre aspecte del món; car es posava en contacte amb un home símbol, amb un home exemple.

En els diferents actes veiérem compatriotes que son difícils de trobar altres vegades. Amb tot i el seu "deixeu-me tranquil que el meu mal no vol soroll", sentiren dintre seu la necessitat de conviure durant unes hores amb tots nosaltres i rodejar al Mestre. Potser algun d'ells reaccionarà i reconeixerà que gran part del que es féu per a honrar a En Pau Casals i amb ell la seva gentil muller, Marta de Casals, es pogué dur a cap gràcies, precisament, a existir un Centre Català amb les seves seccions, una Coral Catalana "Joan Gols" i un Grup Escènic. La gent que mena i maneja totes aquestes activitats no escatimaren esforços ni voluntat —una excel·lent voluntat— per a que tots i cadascú dels actes fos de gran senyoriu i magnificència.

Som molts els catalans i conjuntament constituïm una potència. Si unim els nostres esforços podem fer quelcom de magnífic i exemplar; més, molt més del que s'ha fet fins ara. Cal unir voluntats i desvetllar ànimes dormides.

Tenim una fita propera on arrivar: el tenir local propi. Si ens unim som poderosos econòmicament. Un local propi ens donarà independència, o sigui que deixarem de dependre en l'aspecte de l'espai i del sostre.

A tots aquells que vingueren a unir-se amb nosaltres durant les jornades d'En Pau Casals els suggerim que s'uneixin definitivament a la tasca que porta a cap el Centre Català; el casal que enclou tots els fills de les terres de parla catalana que senten la realitat del que són.

En Pau Casals s'emportà l'alegria de veure que estem units i que hi ha qui treballa fervorosament per a fer coses dignes. Sortosament, l'actitut a l'unitat de tants no permeté que es notés la poca sensibilitat d'alguns que, com el rabadà de la cançó i davant el gran aconeteixement, estava "girat d'esquena".

Que cada català es constitueixi en la veu del Centre per atreure als nostres rengles els catalans que s'obliden de que ho són.

El ser i sentir-se catalans, al cap i a la fi, és l'ànima que ens aguanta!

LEONARD VENDRELL